

Rolul profesioniștilor contabili în gestionarea entităților

Anamaria GHIURA, studentă, Marta GRANCEA, studentă

Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia

Abstract

The role of professional accountants has evolved with the development of accounting. For a long time, accounting profession and accounting have had a major responsibility in the process of employing capital. The profitability of a business, the credit score of business partners and the financial reliability of a company are identified by means of accounting.

Key terms: accounting profession, rules, duties, professional relationships, company, professionalism

Termeni-cheie: profesia contabilă, reguli, atribuții, relații profesionale, întreprindere, profesionalism

Clasificare JEL: M41, M49, G32

To cite this article: Anamaria Ghiura, Marta Grancea, *Rolul profesioniștilor contabili în gestionarea entităților*, *CECCAR Business Review*, N° 2/2021, pp. 17-24, DOI: <http://dx.doi.org/10.37945/cbr.2021.02.02>

➤ Introducere

Contabilitatea este știința și arta stăpânirii afacerilor, scop în care se ocupă cu măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și ale rezultatelor obținute din activitatea persoanelor fizice și juridice, asigurând „înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și alte informații referitoare la activitatea desfășurată, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori”, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Contabilul îndeplinește funcții financiare legate de colectarea informațiilor, acuratețea, înregistrarea, analiza și prezentarea situațiilor financiare într-o organizație sau o companie. Profesionalistul contabil are o varietate de funcții administrative în cadrul unei societăți. Într-o companie mai mică, rolul acestuia poate consta în colectarea datelor privind tot ceea ce ține de domeniul financiar, intrare și raportare. Entitățile de dimensiuni mari pot utiliza un contabil drept consultant și interpret financiar, care va prezenta datele financiare persoanelor din interiorul și din afara companiei. Contabilul se poate ocupa și de terți, cum ar fi furnizorii, clienții și instituțiile financiare.

■ Date de gestiune financiară

Structura contabilă a unei societăți este o componentă esențială pentru operațiunile comerciale. Una dintre funcțiile principale ale unui contabil presupune colectarea și prelucrarea datelor financiare și relația cu societatea. Contabilul se asigură că înregistrările financiare sunt realizate în conformitate cu procedurile și politicile legale și acceptate la nivel corporativ. Informațiile financiare ale organizațiilor trebuie să fie păstrate într-un sistem original, deoarece reprezintă o componentă-cheie utilizată în operarea și gestionarea oricărei afaceri.

Gestionarea datelor financiare ale unei organizații poate include, de asemenea, funcții mai sofisticate, cum ar fi dezvoltarea, implementarea și întreținerea bazelor de date financiare, precum și stabilirea și monitorizarea procedurilor de control.

■ Analiză și consiliere

În calitate de analiști, contabilii pot efectua anumite tipuri de analize utilizând date financiare pentru a ajuta la luarea deciziilor de afaceri. De la a determina ce fel de bunuri se comandă până la a se preocupa de plata facturilor și salariilor, contabilul are grijă de multe detalii financiare complicate cu privire la o bază de date zilnică. Consilierea în cadrul operațiunilor financiare poate include subiecte precum tendințele de venituri și cheltuieli, angajamentele financiare și așteptările viitoare privind veniturile. Contabilul analizează, de asemenea, datele financiare pentru a rezolva anumite discrepanțe și nereguli care pot apărea. Recomandările pot implica dezvoltarea unor resurse și proceduri eficiente, oferind în același timp strategii pentru probleme sau situații financiare specifice.

■ Pregătirea raportului financiar

Contabilii pregătesc situații financiare care pot include conturi lunare și anuale pe baza informațiilor financiare colectate și analizate. Întocmirea rapoartelor de gestiune financiară presupune documente trimestriale de închidere și de sfârșit de an. Rapoartele compilate pot fi utilizate în gestionarea activităților de prognoză bugetară.

■ Conformitate

Un contabil poate, de asemenea, să fie responsabil pentru asigurarea respectării tuturor perioadelor de raportare financiară, atât la nivel intern, cât și extern. De exemplu, rapoartele trimestriale, semestriale și anuale au toate termene-limită specifice, precum și unele implicații fiscale. Urmărirea și susținerea aspectelor fiscale pot fi elemente ce intră în sarcina unui contabil. Totodată, acesta coordonează de obicei procesul de audit, ajutând la pregătirea datelor financiare.

■ Afiliații de afaceri externe

Adesea, contabilii trebuie să lucreze cu specialiștii financiari din cele patru domenii principale ale sectorului: public, management, audit intern și contabilitate publică. Profesioniștii contabili pot furniza date unui contabil public, care acționează în calitate de consultant, auditor și specialist al serviciului fiscal. Corporațiile, organizațiile nonprofit, organizațiile și guvernele au nevoie de contabilii de gestiune pentru a înregistra și analiza informațiile financiare ale întreprinderilor în care sunt angajați. De obicei, aceștia oferă consultații directorilor companiei, creditorilor, acționarilor, agențiilor de reglementare și personalului fiscal. Profesioniștii contabili pot lucra, de asemenea, cu oficiali guvernamentali care examinează evidența financiară a societății private în ce privește impozitele și reglementările guvernamentale.

➔ Evoluția profesiei contabile

Contabilitatea a devenit de neînlocuit, fără alternative, fiind deopotrivă o știință și o artă privind urmărirea existenței și mișcării capitalurilor și utilităților. Unii consideră contabilitatea cea mai veche tehnică de gestiune a afacerilor, pentru alții ea reprezintă unul dintre limbajele legale ale întreprinderilor.

Profesia contabilă și contabilitatea au de multă vreme o responsabilitate majoră în procesul angajării capitalului. Profitabilitatea unei afaceri, credibilitatea partenerilor și bonitatea întreprinderii sunt legitimate prin calculele contabilității.

Rolul școlii este de a crea buni contabili, însă valorile nu se opresc la nivelul unei pregătiri universitare. Perfecționarea continuă este cerința unei bune stăpâniri a fenomenului contabil. Profesioniștii contabili au avut, au și vor avea întotdeauna un cuvânt de spus în demersurile normalizării și armonizării contabilității.

„Profesia contabilă trebuie să-și îndrepte mai mult atenția spre eficiența și monitorizarea riscurilor, neignorând însă latura formală, aceasta în condiții de independență, confidențialitate și transparență profesională. Rolul contabililor a evoluat odată cu evoluția contabilității, de la tehnică de înregistrare a schimburilor comerciale până la mijloc de control, element probatoriu și miză socială. De-a lungul timpului, delegarea atribuțiilor privind producerea informațiilor pe care le oferă contabilitatea a creat premisele apariției unei profesii contabile de sine stătătoare, cu o importanță tot mai mare și având drept scop legitimarea informațiilor degajate de întreprinderi.” (Bunget, 2005, p. 123)

Profesiile liberale trebuie înțelese ca profesii independente, necomerciale, străine de orice spirit speculativ, constituite în ordine, corpuri, companii sau camere, cu componente de autoreglementare și disciplinare, recunoscute social prin promovarea unor norme proprii de executare a misiunilor ce le sunt date în responsabilitate, dar și a unor norme de etică și deontologie profesională. Organizarea profesiei contabile este legată în mod organic de sistemul contabil pe care îl are drept referință, care în majoritatea cazurilor este un sistem național.

Demersul istoric și factorii care au condus la configurarea actualelor sisteme contabile naționale au influențat în mod decisiv formarea și dezvoltarea profesiei contabile. Lecția de istorie a contabilității ne arată cum s-au format și dezvoltat două culturi contabile diferite, pe care unii autori le numesc rivale, sistemul contabil anglo-saxon și cel european continental. Studiul conjuncturilor în care au apărut ne poate oferi răspunsuri la o serie de întrebări referitoare la problemele de armonizare și internaționalizare a contabilității actuale.

Este legic și logic faptul că apariția și dezvoltarea profesiei contabile în diferite forme de organizare au urmat drumul parcurs de sistemele contabile, încercând să răspundă solicitărilor acestor sisteme vizavi de cerințele de informare ale utilizatorilor informațiilor financiare. De asemenea, această profesie influențează, la rândul ei, instituțiile și sistemele contabile. Factorii care au influențat apariția diferitelor sisteme de contabilitate, precum și sistemele contabile înseși au avut un impact decisiv și asupra formelor de organizare a profesiei contabile.

Întreprinderea modernă își desfășoară activitatea într-un mediu global informatizat. Sistemul informațional contabil al companiei, definit ca setul de resurse umane și de capital dintr-o organizație care se ocupă cu pregătirea informațiilor contabile și a celor obținute prin colectarea și prelucrarea tranzacțiilor economice, va deveni tot mai informatizat și se va baza pe sistemul informatic într-o pondere în continuă creștere.

Utilizarea principalelor tehnologii informaționale, precum internetul și diversele sale aplicații (intranet, extranet, poștă electronică, e_marketing, comerț electronic ș.a.), recunoașterea optică a caracterelor, folosirea bancomatelor, întâlnirile virtuale conduc întreprinderile spre modernitate.

Pentru profesia contabilă, dobândirea unor competențe în acord cu aceste tehnologii constituie un imperativ. Tehnologiile informaționale joacă un rol vital în realizarea activității tuturor organizațiilor, orientate atât spre obținerea de profit, cât și spre activități nonprofit. Profesioniștii contabili trebuie să utilizeze pe scară largă variatele tipuri de tehnologii informaționale. Ei trebuie să joace un rol activ în organizarea, avizarea și evaluarea procedurilor de adaptare, dezvoltare și folosire a tehnologiilor informaționale de către organizațiile de toate tipurile și mărimile. Societatea contemporană așteaptă ca profesioniștii contabili să dobândească nivelul cerut de competență pentru a efectua aceste servicii.

Așa cum am precizat, profesia contabilă are o arie diversă de acțiune, profesioniștii activând în industrie și comerț, ca liber-profesioniști sau în sectorul public. Ei își asumă diferite roluri, precum acela de manager financiar, de membru al echipei care configurează sistemul de producere a informațiilor financiare, de auditor intern, auditor extern, expert contabil sau contabil autorizat.

Tehnologiile informaționale afectează modurile în care organizațiile sunt structurate, conduse și își desfășoară activitatea și, ca urmare, sunt în măsură să schimbe natura activității profesioniștilor contabili. Tehnologiile informaționale modifică mediul competitiv în care participă, printre alții, și profesioniștii contabili și de aceea cei din urmă sunt chemați să contribuie la procesele de creare a informațiilor și de stabilire a arhitecturii sistemului informațional. Ei trebuie, de asemenea, să ia parte la conducerea, controlul și evaluarea acestui sistem.

➔ Deontologia profesională

Deontologia profesională exprimă ansamblul regulilor și uzanțelor care reglementează raporturile dintre profesionistul contabil, producător al informației contabile, și utilizatorul acesteia. Printr-un comportament deontologic, profesionistul contabil trebuie să-și impună o manieră de lucru compatibilă cu principiile fundamentale de etică stipulate în normele naționale și internaționale din domeniu (Codul etic național al profesioniștilor contabili etc.).

Astfel, conduita profesioniștilor contabili și relațiile profesionale cu ceilalți trebuie să fie caracterizate prin (Bunget, 2005, p. 123; Horomnea, 2003, p. 405):

- integritate: să fie drepecți, cinstiți și sinceri în exercitarea lucrărilor;
- obiectivitate: să nu cedeze unor prejudecăți sau opinii apriorice;
- independență: să se manifeste liber față de orice interes, cum ar fi:
 - implicarea financiară directă sau indirectă în activitatea unui client;
 - implicarea în calitate de membru al executivului sau ca angajat;
 - incidența relațiilor de familie;
 - nivelul onorariilor primite;
- secretul profesional: să respecte caracterul confidențial al informațiilor obținute;
- profesionalism: să promoveze profesionalismul și competența profesională.

➔ Organizarea profesiei contabile la nivel național și internațional

Federația Internațională a Contabililor (IFAC) este organizația globală pentru profesia contabilă care acoperă toate sectoarele și specializările profesiei: contabilitate de afaceri, consultanță fiscală, audit, tehnologia informației, insolabilitate etc. IFAC are misiunea de a întări profesia contabilă capabilă să contribuie la dezvoltarea economiilor internaționale prin promovarea aderării la standardele profesionale de înaltă calitate.

Raportul IFAC din 2015 *De la individual la integrat. Gestionarea riscurilor ca parte integrantă a gestionării unei organizații* include un set de principii pentru asigurarea integrării gestionării riscurilor în sistemul general de management. Acesta oferă îndrumări profesioniștilor contabili pentru obținerea maximului de valoare din procesul de gestionare a riscurilor.

La nivel național, CECCAR, în calitate de organism profesional, se preocupă continuu de dezvoltarea competențelor și abilităților profesioniștilor contabili, care să le permită furnizarea de servicii suplimentare celor tradiționale, la un nivel calitativ ridicat, diminuând considerabil în acest fel decalajul dintre cererea de servicii a mediului de afaceri impusă de globalizare, de digitalizare și de o concurență din ce în ce mai mare și baza de competențe ale profesionistului contabil (Ionașcu, 2005).

În acest sens, printr-un proces de cercetare continuu, în parteneriat cu mediul universitar și cu cel de afaceri, CECCAR urmărește și susține evoluția carierei profesioniștilor contabili, mai ales prin identificarea noilor cerințe de formare profesională continuă, asociate acesteia, ca premisă a unor acțiuni eficiente.

Contabilii trebuie să își desfășoare activitatea respectând întotdeauna normele și prevederile legale, în caz contrar fiind sancționați conform Legii contabilității. Astfel, potrivit art. 41 din reglementarea amintită, constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:

- deținerea, cu orice titlu, de elemente de natura activelor și datoriilor, precum și efectuarea de operațiuni economico-financiare fără să fie înregistrate în contabilitate;
- nerespectarea reglementărilor emise de Ministerul Finanțelor, respectiv de instituțiile cu atribuții de reglementare în domeniul contabilității, cu privire la:
 - aprobarea politicilor și procedurilor contabile prevăzute de legislație;
 - utilizarea și ținerea registrelor de contabilitate;
 - întocmirea și utilizarea documentelor justificative și contabile pentru toate operațiunile efectuate, înregistrarea în contabilitate a acestora în perioada la care se referă, păstrarea și arhivarea lor, precum și reconstituirea documentelor pierdute, sustrase sau distruse;
 - efectuarea inventarierii;
 - întocmirea, semnarea și depunerea în termenul legal la unitățile teritoriale ale MF a situațiilor financiare anuale și, după caz, a celor consolidate, precum și a raportărilor contabile;
 - întocmirea, semnarea și depunerea la MF și la unitățile teritoriale ale acestuia, precum și la instituțiile publice ierarhic superioare a situațiilor financiare trimestriale și anuale ale instituțiilor publice;
- prezentarea de situații financiare care conțin date eronate sau necorelate, inclusiv cu privire la identificarea persoanei raportoare;
 - nerespectarea prevederilor referitoare la întocmirea declarațiilor prevăzute la art. 30 și 31 din lege, privind răspunderea pentru întocmirea situațiilor financiare anuale;
 - nerespectarea obligației privind auditarea, conform legii, a situațiilor financiare anuale și a situațiilor financiare anuale consolidate;
 - nedepunerea, potrivit Legii contabilității, a situațiilor financiare anuale, a situațiilor financiare anuale consolidate, precum și a raportărilor contabile.

➤ Atribuțiile și rolul profesioniștilor contabili

Contabilul este persoana care își desfășoară activitatea în compartimentul financiar-contabil al oricărei unități publice sau private și acoperă parțial sau în totalitate activitățile acestuia, având o serie de atribuții, printre care se numără următoarele:

- asigură înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie;
- întocmește și completează documentele primare ale clienților;
- sortează documentele pentru arhivare ale clienților;
- întreține și actualizează baza de rapoarte ale clienților;
- transmite raportul de informații clienților;
- conduce și organizează activitatea departamentului financiar-contabil – exercitarea controlului financiar preventiv.

Astfel, contabilul trebuie să îndeplinească toate aceste atribuții pentru ca activitatea pe care o prestează să se desfășoare în bune condiții și să fie exemplară. Toate aceste date și documente ce reflectă realitatea și transparența în contabilitate constituie reguli care nu pot fi încălcate.

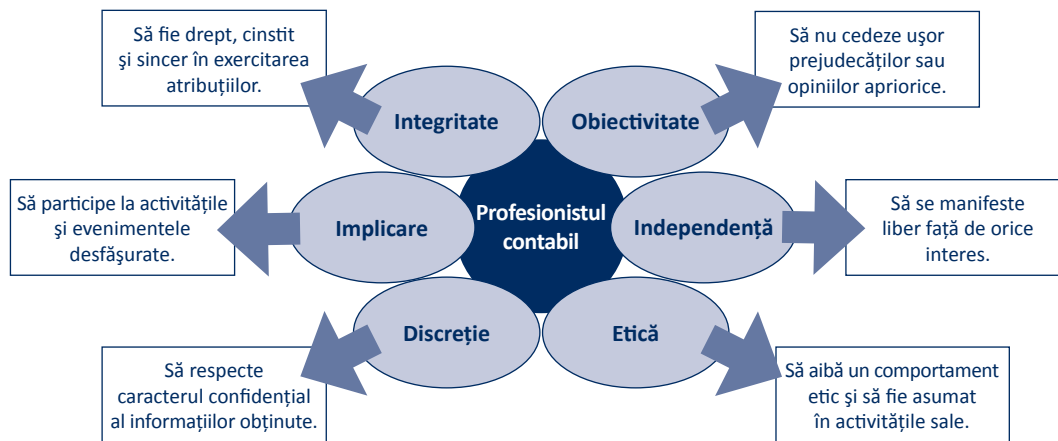
Contabilii angajați desfășoară roluri variate, care necesită competențe și aptitudini solide de gestionare a riscurilor în întreprinderi. Natura contribuției profesioniștilor contabili depinde de rolul și de sfera influenței acestora, de exemplu:

- ✓ **Directorii independenți** sunt cei care coordonează sau participă în comitete de audit. Aceștia se concentrează pe riscurile din jurul raportării financiare și supraveghează gestionarea riscurilor în întreprinderi, precum și cerințele suplimentare pentru o raportare mai amănunțită a riscurilor.

✓ **Auditul intern** oferă o asigurare obiectivă consiliului de administrație cu privire la eficacitatea gestionării riscurilor, furnizând garanția că riscurile de afaceri sunt gestionate corespunzător și că abordarea controlului intern este adecvată scopului și funcționează eficient.

✓ **Trezoreria** gestionează riscurile și recompensele asociate finanțării unei întreprinderi. Trezoreriei gestionează riscul financiar asociat, de exemplu, cursurilor de schimb valutar, prețului mărfurilor, riscului de lichiditate. Pentru a gestiona riscul financiar, trezoreria și societatea lucrează într-un parteneriat strâns, pentru a se asigura că activitatea trezoreriei pe piețele financiare susține corespunzător scopurile entității.

➔ Conduita profesioniștilor contabili



Sursa: Proiecția autoarelor.

Profesioniștii contabili care lucrează în roluri de susținere a procesului decizional utilizează abordări legate de gestiunea riscurilor în majoritatea aspectelor activității lor, acoperind:

- implicațiile financiare și nefinanciare ale propunerilor de investiții și acțiunile alternative;
- previziuni care integrează factorii-cheie ce influențează valoarea, costul și riscul;
- practicile referitoare la riscurile în sprijinul procesului decizional;
- integrarea riscurilor în deciziile de planificare și bugetare, evaluarea performanței și selectarea indicatorilor de performanță, managementul calității și continuitatea activității.

Contabilii sunt adesea implicați în gestionarea riscurilor ca parte a activităților lor de zi cu zi, în special în oferirea de opinii cu privire la riscurile și oportunitățile actuale și viitoare legate de deciziile-cheie, cum ar fi intrarea pe piețe noi sau oferirea de servicii unor noi segmente de clienți.

Considerăm că gestionarea riscurilor reprezintă un aspect esențial în educația și pregătirea profesională și în dezvoltarea profesională continuă. ACCA (Association of Chartered Certified Accountants) a realizat în 2019 un studiu pentru a identifica motivațiile și opiniile profesioniștilor contabili legate de gestionarea riscurilor, ajutând la obținerea unei perspective diferite cu privire la rolul acestora în gestionarea riscurilor în prezent și în viitor. În cadrul atelierelor desfășurate de ACCA, participanții au raportat că gestionarea riscurilor constituie o parte atractivă a rolului profesioniștilor contabili și că există o motivație puternică pentru dobândirea aptitudinilor, competențelor și experienței necesare pentru a fi eficienți în activitățile lor.

Pentru a fi parteneri și colaboratori eficienți ai organizațiilor, contabilii trebuie să înțeleagă principiile de gestionare a riscurilor și modul în care acestea pot fi implementate în vederea gestionării oportunităților și amenințărilor existente în activitățile manageriale de planificare și control.

Una dintre provocările des întâlnite în gestionarea riscurilor o reprezintă faptul că acestea nu sunt bine înțelese, rezultând o diversitate de interpretări și abordări care depind de experiențele personale. De exemplu,

În serviciile financiare, evaluarea riscurilor a fost predominant un exercițiu cantitativ destinat evitării pierderilor sau fraudei. După criza financiară declanșată în 2008, această abordare a fost recunoscută ca fiind prea limitată pentru a oferi o bază adecvată pentru gestionarea nesiguranței.

Adeesea, gestionarea riscurilor poate fi considerată un proces destinat mai degrabă prevenirii unui eveniment, precum reacția la o criză. Provocarea care apare ca urmare a aplicării activităților de gestionare a riscurilor este majorarea costurilor, cu beneficii ne semnificative pentru succesul unor organizații.

Mulți contabili au experiență în gestionarea riscurilor și controlului intern, deoarece acestea sunt corelate cu riscul financiar și raportarea financiară, care, dacă nu sunt gestionate corespunzător, pot afecta încrederea investitorilor într-o entitate. Astfel, implicarea lor poate să ducă la atenuarea riscurilor.

Evitând o mentalitate limitată, îngrădită, gestionarea riscurilor este definită drept „efectul incertitudinii asupra obiectivelor”. Prin urmare, gestionarea riscurilor se referă la luarea deciziilor în contextul incertitudinii. Aceasta implică înțelegerea trecutului, prezentului și a posibilităților pentru viitor.

De exemplu, procesele ERM (*enterprise risk management*) presupun identificarea, evaluarea și tratarea incertitudinii, a riscurilor și a oportunităților aferente care ar putea afecta obiectivele unei companii. ERM ajută consiliul de administrație și directorii să înțeleagă mai bine cum afectează riscurile strategia entității. Aceste procese:

- se aplică tuturor organizațiilor, indiferent de tip și dimensiuni;
- integrează riscul în procesul decizional;
- încurajează un dialog mai bun privind opțiunile alternative și performanța;
- se realizează prin practici de management proactive, mai degrabă decât prin registre de risc reactive;
- ajută la alinierea misiunii, viziunii și valorilor cu strategia, apetitul pentru risc și performanța.

➔ **Recomandări pentru profesioniștii contabili**

Considerăm că următoarele aspecte legate de activitatea profesională sunt esențiale pentru profesioniștii contabili:

✓ **Înțelegerea în profunzime a întreprinderii și a mediului său extern.** Contabilii trebuie să înțeleagă strategia și executarea acesteia și să fie familiarizați cu misiunea, viziunea, valorile și obiectivele companiei. Ei trebuie să înțeleagă toate modelele de afaceri și factorii care conduc la crearea de valoare la nivelul întregii entități și al diferitelor activități din cadrul acesteia. Reacțiile eficiente de gestionare a riscurilor sunt determinate și în funcție de modul în care întreprinderea creează valoare și ține cont de perspectivele părților interesate și de dinamica mediului extern. Un mod de a dobândi înțelegerea externă este ca profesioniștii contabili să își dezvolte relațiile cu principalele părți interesate, cum ar fi clienții, furnizorii etc.

✓ **Modelele, cadrele generale și instrumentele.** Cadrele generale privind modelele de afaceri pot ajuta profesioniștii contabili să înțeleagă toate elementele-cheie ale unei întreprinderi, astfel încât să pună întrebările corecte cu privire la riscurile și oportunitățile aferente creării de valoare. Aceasta ajută la pregătirea discuțiilor conducerii evidențind incertitudinile semnificative din mediul intern și extern. Planificarea scenariilor, testele de stres și analiza datelor sunt instrumente necesare în practică.

✓ **Aptitudinile de cuantificare și statistică.** Cuantificarea și comunicarea riscurilor permit înțelegerea și vizibilitatea acestora și a acțiunilor potențiale. Tehnicile de evaluare și cuantificare asigură comunicarea eficientă a impactului riscurilor, iar pentru a ajuta la evaluarea imobilizărilor necorporale, cum ar fi reputația, sunt necesare competențe specializate. Aptitudinile de statistică, de modelare a datelor și cele analitice contribuie la asigurarea unei bune înțelegeri a corelărilor și limitelor intervalului de încredere, care sunt cerințe esențiale în susținerea procesului decizional dintr-o entitate.

✓ **Capacitatea de a conduce și de a comunica între echipe.** Pot exista presiuni din partea altora asupra contabilului ca acesta să se concentreze pe controlul financiar și conformitate. Pentru ca profesionistul contabil

să aibă succes, aptitudinile umane, cum sunt cele interpersonale și de colaborare, sunt la fel de importante ca cele tehnice și cunoștințele de afaceri în colaborarea cu alte persoane și influențarea acestora. Un leadership și o comunicare solide facilitează conștientizarea riscurilor și înțelegerea naturii lor reale. Manifestarea înțelegerii și furnizarea încrederii în raport cu alte persoane pot fi esențiale pentru extinderea entității.

La baza tuturor acestora stă importanța cunoașterii limitelor propriilor cunoștințe și competențe. De asemenea, este necesară interacțiunea cu alți experți în vederea tratării oportunităților și riscurilor esențiale, în special pe probleme strategice, cum ar fi perturbările digitale. Îmbunătățirea permanentă este o parte integrantă a unei gestionări eficiente a riscurilor și implică învățarea din greșeli și schimbarea rapidă a direcției, dacă este necesar. Astfel, profesioniștii contabili trebuie să răspundă nevoilor și așteptărilor în schimbare și să înțeleagă mai bine riscurile.

⇒ Concluzii

În acest articol am încercat să ilustrăm aspecte referitoare la rolul profesioniștilor contabili în organizarea întreprinderilor. Pentru obținerea informațiilor prezentate am apelat la literatura de specialitate, venind cu câteva argumente pentru a demonstra importanța și rolul contabililor în cadrul entităților.

Este recunoscut că la nivelul societăților se înregistrează o cerere în continuă creștere de informații contabile, gestionată cu ajutorul profesioniștilor contabili. Un argument în acest sens îl reprezintă faptul că rolul contabilului în organizarea întreprinderilor nu poate fi neglijat. Acestuia îi sunt încredințate cifrele privind mișcarea mijloacelor și resurselor unei companii, care pot demonstra situația sa financiară. Contabilul este acela care culege informațiile relevante luării deciziilor pe termen lung, mediu sau chiar scurt.

Prin aceste activități contabile se prezintă realitatea economică, situația financiară și performanțele unei entități, contribuind la realizarea a trei obiective, respectiv:

- stabilirea unui diagnostic corect al companiei;
- evidențierea și soluționarea anomaliilor și deficiențelor care apar;
- sprijinirea managerilor în alegerea soluțiilor optime.

Considerăm că aceste obiective pot fi realizate numai în măsura în care se operează cu informații contabile de calitate, rod al muncii unor profesioniști în domeniu.

Bibliografie

1. Botez, D. (2005), *Tendențe, actualități și perspective ale profesiei contabile din România*, Editura Sedcom Libris, Iași.
2. Bunget, O.C. (2005), *Contabilitatea românească: între reformă și convergență*, Editura Economică, București.
3. Dobroțeanu, L. (2005), *Geneză și viitor în contabilitate*, Editura Economică, București.
4. Horomnea, E. (2003), *Bazele contabilității. Concepte, aplicații, lexicon*, Editura Sedcom Libris, Iași.
5. Ionașcu, I. (2005), *Dinamica doctrinelor contabilității contemporane. Studii privind paradigmele și practicile contabilității*, Editura Economică, București.
6. IFAC (2015), *De la individual la integrat. Gestionarea riscurilor ca parte integrantă a gestionării unei organizații*, <https://ceccar.ro/ro/wp-content/uploads/2019/05/Built-in-Not-Bolt-on-UL-RO.pdf>.
7. IFAC (2019), *Rolul contabililor în gestionarea eficientă a riscurilor în întreprinderi*, <https://ceccar.ro/ro/wp-content/uploads/2019/04/Enabling-The-Accountants-Role-In-Effective-ERM-RO.pdf>.
8. Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 454/18.06.2008, cu modificările și completările ulterioare.
9. <https://www.meritacitit.ro/2017/11/01/rolul-contabilului-intr-o-firma/>